

„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés”

*A MABAVISZ elnökének záró igei üzenete a nagybányai missziói konferencián.
(Az alapul vett igeversek: Lk 10,1-12,16)*

**Kedves testvéreim,
kedves gyülekezet!**

Volt már alkalom, hogy a magyarországi baptista testvérek köszöntését átadjam, most csak megerősítem: együtt dobban a szívünk veletek. Örülünk, amikor határon innen és túl összejönnek Istennek gyermekei, lelkimunkások. Mi, akik ma vagyunk a misszió frontján, sokat tanulhatunk az előttünk járók életéből, azokéból, akik sok próbát értek meg, üldözésen mentek keresztül. Szeretnénk átadni mi is a következő generációnak, meg kortársainknak is az evangéliumot, a jó hírt.

A bibliában két kiküldést rögzítettek a szent írók: a tizenkettőnek, Jézus közvetlen tanítványainak, és a hetvenkét tanítványnak a kiküldését. Sok azonosságot, és némi különbséget is találunk a két küldetés közt. A tizenkettőnek azt mondta Jézus, hogy menjenek Izráel házának elveszett juhaihoz (Mt 10:6). Tehát saját nemzetük felé volt küldetésük. S mindez tartott addig, amíg be nem töltekeztek Szentlélekkel.

A fenti igékben a hetvenkét tanítvány kiküldése áll előttünk. Az első kérdésünk természetesen az, hogy miért hetvenkettő, miért nem kevesebb, miért nem több. Abban az időszakban, amikor az evangéliumot

feljegyezték, abban az ismeretben voltak az emberek, hogy 72 nemzet él a világon. És ezt Mózes első könyvének (1. Mózes 10,1-32) feljegyzéseiből vezették le Izráel fiai, ahol felsorolva találjuk, hogy Noé után milyen nemzetek rajzottak ki a világ minden tájára. Ma tudjuk, hogy jóval kétszáz fölött van a nemzetek száma.

Jelképes értelemben az Úr Jézus Krisztustól két irányba kapjuk a küldetésünket: egyrészt a saját nemzetünk felé, hogy a saját nyelvünkön, a saját kultúránkon belül adjuk tovább az evangéliumot. Viszont nem maradhat az üzenet csupán a saját nyelvterületünkön, hiszen az örömhír átlépi a határokat, minthogy az Isten országának az üzenetét közvetíti és mert az ő országának és szeretetének nincsenek határai. Ezért kell tovább menni, hogy zendüljön az örömhír szerte az egész világon, mindenütt, ahova bennünket Isten küld.

Az evangélium írója fontosnak tartotta feljegyezni: Jézus azokba a városokba és helységekbe küldte a hetvenkettőt „ahova menni készült” (1.v.). Hogy legyenek ezáltal az Ő útkészítői és Isten országának a hírnökei. A békesség evangéliumának készségével indulnak. Bemennek egy-egy városba és lesz, ahol befogadják őket és akkor a békességük azokra száll.

(folytatás a következő oldalon)

A közelmúltban alapított Kornya-díj átadása a nagybányai konferencián

FELVÉTELI A NAGYVÁRADI TIMÓTEUS BIBLIAISKOLÁBA

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétévi oktatást foglal magába, (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Gyülekezet plántálás, Gyülekezet növekedés, Lelkigondozás, Vezetés, Hogyan tanítsunk, Igehirdetés (fiúknak), Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén etika, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció*. A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság*. Mindkét tagozatra a felvételi szeptember 25-én délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll mindenki előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, tagja egy helyi keresztyén baptista gyülekezetnek, középiskolai érettségi oklevéllel rendelkezik. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 101-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk.

Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: emericus8@yahoo.com

Giorgiov Adrián

(folytatás az előző oldalról)

De lesznek olyanok is, akik mereven elzárkóznak és visszautasítják azt, amit hallanak. Fel kell készülnünk mi is mind a kettőre, hogy vannak olyan városok, ahol a szívek ajtaja megnyílik, viszont olyan helyek is, ahol nem tudják örömmel fogadni azt, amit képviselünk.

Az Úr Jézus fölkészítette tanítványait az egyenlőtlen küzdelemre és úgy küldte el őket, mint „bárányokat a farkasok közé” (3.v.). Olyan szolgálatra hívott el bennünket Isten, ahol emberi oldalról nézve ilyen egyenlőtlennek tűnik a küzdelem. Hiszen hogyan tudnának a bárányok megküzdeni a farkasokkal? Milyen erővel, vagy hatalommal vennék fel a harcot a ragadozókkal, az Isten országát elutasítókkal szemben? Az egyház nem tetszeleghet a hatalom színeiben. Jézus sohasem választotta az emberi hatalomnak az útját. Ő mint „bárány” jött közénk. „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűneit!” (Jn 1:29b) - mondta róla Bemérintő János a Jordán partján. Jézus a példa ebben, őt kell követnünk.

Ez a kérdés pedig nem kerülhető meg. Isten keresi az embert. Olyan embert, aki jézusi lelkülettel és szellemiséggel jár. Azzal az indulattal, ami Jézus Krisztusban is megvolt. Aki nem tekintette zsákmánynak azt, hogy az Istennel egyenlő, hanem megalázta magát. Szolgai ruhát vett föl, és mindannyiunkért odaadta az életét. Isten volt az, aki a sötét mélységből harmadnapra feltámasztotta. Ez éltet bennünket. Ez ad reménységet harcainkban, de a legsötétebb pillanatokban is.

Csodálatos az, hogy bennünket is meghívott Isten: egyrészt az ő országába, másrészt ennek a jó hírnek a továbbadására. Nemzedékeken át hirdettetett a

Kárpát-medencében az evangéliumnak a megtérésre felszólító üzenete. Magyar nyelven 165 évvel ezelőtt indult el a baptista misszió. Miközben hálás szívvel nézünk vissza a múltba, szeretnénk a jövőbe is tekinteni. Hiszen Istennek örömteljes, győzelmi üzenete van népe számára. Nem a farkasoknak, nem a vad természetűeknek van végső szava, hanem az Isten Bárányának. Akik hozzá csatlakoznak, azok képesek tovább adni az ő evangéliumát.

Drága testvéreim, akik vállaltátok, hogy eljőjtek Nagybányára, a missziói konferenciára. Reggeltől mostanáig együtt hallhattuk Isten bátorító üzenetét. Kéréseinket, hálaadásainkat imádságban vihettük Isten elé. A tanítványok Jézus feltámadása után a legjobb időtöltést választották: naponta kitartóan a felházban imádkoztak, mert tudták, hogy az erőforrás csak felülről jöhet.

Többen említették a mai napon az Úr Jézus Krisztus búcsú szavait: „Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1:8). Tehát nem csupán emberi bátorítás kell, hanem felülről jövő, Isten Szentlelkétől. Ő érinthet meg, szülhet újjá, erősíthet meg, tehet hiteles tanúvá ebben az ellene fellázadt világban. Hiszem, hogy ezt az érintést a mai napon is megtapasztalhattuk. Nyertünk üzenetet, áldást, és ennek az örömeivel – békességgel a szívünkben – távozhatunk majd otthonainkba.

Dr. Mészáros Kálmán,

a Magyarországi Baptista Egyház és a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke

Lelkipásztor-beiktatás Magyarlónán

Április 25-én, vasárnap reggel 9 órakor kezdődött a magyarlónai magyar baptista imaházban a gyülekezetünk ünnepélye, amelynek során Borzási Pál testvér lelkipásztori beiktatására került sor.

A kezdő áhítatot Máté Miklós ny. Alp., és Albert Imre vezették, az Ef 4:17-32 igeversek alapján lelki megújulásért való imádkozásra buzdítottak. Az ünnepély programját délelőtt Kis-Juhász Vilmos ügykezelő lelkipásztor vezette. Minde-
nekelőtt köszöntötte a vendégeket, akik a következő helységekből érkeztek: Szilágyperecsen, Szilágybala, Kiskapus, Kalotaszentkirály, Kiskapusi, Szilágyszentkirály, Györgyfalva, Méra, Torda, Brassó.

Az igehirdetés szolgálatát Bálint Pál lelkipásztor, a kolozsvári missziókerület elnöke végezte. Köszöntötte Borzási Pál testvért és családját: „Ez egy örömnep a kolozsvári missziókerület számára is, azért, hogy Borzási testvért ide vezette az Úr Lónára”. Ezt követően a Józs 14:6-13 igeversek alapján szólt egyrészt Káleb örökségéről, másrészt a mai lelkipásztor és lelkimunkás jelleméről.

Mózes elküldte a 12 kém, köztük Józsuét és Kálebet, hogy megkémleljék Izráel földjét. Visszatérve, Józsué és Káleb nem rettentette a népet, mint a többi tíz kém, hanem inkább bátorította, hogy az Úr nekik adja a földet, és elfoglalhatják azt.

Nem hátráltatták Izráel előbbre jutását.

Akkor is időszerű volt, most is időszerű bátorítani a gyülekezetet, mert a lelkimunka most is egyre nehezebb. Ezért a hit szemszögéből kell néznünk az Úr munkáját, időben cselekedni, bátran, neki-lendülve. Káleb hűségesen helyt állt, a munkatársak sem csalódtak benne és az Úr igazolt mellette. Istentől való függőségben élni az életet, és a lelkimunkát összefogva végezni.

Káleb a hit embere volt, 45 évig várta, hogy amit az Úr ígért neki, azt majd neki fogja adni. Megtörténhet, hogy most nem a nagy sereggyűjtésnek, hanem belső megtisztulásnak és épülésnek az ideje lesz. Isten a hűséget értékeli!

Bálint Pál testvér a beszéde végén ekképpen fejezte ki a jókívánságát: „Jó kedvvel és örömmel végezd a munkádat! Kívánok ebben a körzetben minél kevesebb közgyűlést és minél rövidebbeket. A lónai testvérek pedig járuljanak hozzá, hogy a lelkipásztor jó kedvvel tudja végezni munkáját, ez először nektek fog használni, másodszor neki.”

Ezt követően Borzási Pál testvér elmondta az életrajzát, majd kézrá-

tétellel érette imádkozott Bálint Pál, Kis-Juhász Vilmos, Raina Ottó és Máté Miklós lelkipásztor.

A frissen beiktatott lelkipásztort köszöntötte: Jakab Endre lónai gyülekezeti előljáró, Váncza Lajos református lelkész, Raina Ottó tordai és Szekrényes Pál szilágysomlyói lelkipásztor, Dimény Miklós krasznai presbiter, Péter István lelkipásztor Sarmaságról, Dornea Petrica a lónai pünkösdi gyülekezetből, Gergely György a mérai gyülekezet előljárója, Bálint Pálné Ibolya a nőszövetség részéről, Oláh Lajos kalotaszentkirályi és Székely Béla kiskapusi lelkipásztor, Varga János és Máté Miklós nyugalmazott lelkipásztorok Kolozsvárról és az eddigi ügykezelő lelkipásztor Kis-Juhász Vilmos.

A délelőtti összejövetel végén imádkozásra Péter István testvér buzdított. Az ünnepélyen a helybeliekkel együtt több mint 300-an vettek részt. A közös ebédnél 270-en ültek asztalhoz, azt követően a helybeliek, akik felszolgáltak.

A délutáni istentisztelet három órakor kezdődött. A fő igehirdetést a Jn 1:19-37 alapján Borzási Pál testvér tartotta. Szolgált a gyülekezet ének-kara (Jakab Endre karmester és gyülekezeti előljáró vezetésével), Köszöntőt mondtak a vasárnapi iskolások, Borzási Sándor és felesége Lupényből, Szekrényes Pál lelkipásztor Szilágysomlyóról, Borzási Dávid Brassóból, Jakab Márton Lónáról. A záró igehirdetésben Péter István a Zak 4:1-7-ből szólt.

Hálás szívvel emlékezünk meg arról is, hogy a lelkipásztoraink sorát Varga János testvér nyitotta meg 1958-ban. Őt követte Sütő László, majd Máté Miklós testvér és végül a most beiktatott lelkipásztorunk. Gyülekezetünk taglétszáma megközelíti a százat, és még van körülbelül 30 hozzátartozó (gyermek-fiatal). Lóna körzeti központ, a mérai 15 tagú gyülekezet tartozik hozzá.

ALBERT IMRE

Egy régen várt CD

Több éves várakozás előzte meg eme CD megjelenését. Igen, mert a „Kiskórus” már 6-7 éve a gyülekezet egyik legaktívabb szolgáló csoportja. A kezdetek ennél is korábbra nyúlnak vissza. A fiatal házások egy csoportja együtt töltötte a 2003-as Szilvesztert. Sokat énekeltek azon az éjszakán, felelevenítve azokat a kellemes élményeket, amelyeket a Mike József által megszervezett és jó néhány éven keresztül vezetett ifjúsági vegyes- és fiúkórusban éltek át. Már abban az időben felfigyeltek rájuk az erdélyi gyülekezetekben (több helyen is szolgáltak), hiszen nem sok ifjúsági csoport énekelt négy hangra. Nos, a szilveszter éjszakai együttlétnek az lett az eredménye, hogy 2004. jan. 1-én mint „Fiatal házások” csoportja szolgáltak a gyülekezet nagy örömeire s az Úr dicsőségére. Az elején ritkábban, majd rendszerességgel tartottak próbákat és szolgáltak a

gyülekezetünkben régi ifjúsági vagy írott énekekkel. 2007 táján szükségét érezték a váltásnak. Új zenei stílus, lelki tartalom. Így került a repertoárjukba a gospel, versek, bizonyágtételek. Névváltásra is sor került. Kevés ideig „Kamarakórus” majd a jelenlegi „Kiskórus” néven váltak ismertté. Színvonalas és szívet-lelket melengető szolgálatukkal váltak ismertté városunk magyarsága (de nemcsak) előtt. Jelen vannak a már hagyományos „Főtérfesztiválon”, különböző ökumenikus rendezvényeken. De megfordultak már több erdélyi gyülekezetben, sőt a határon túl is, Újvidéken (Szerbia), Kárpátalján (Ukrajna). A most megjelent CD-n rögzített 15 ének csupán ízelítő a kórus teljes repertoárjából. Hisszük, hogy kellemes és áldott perceket vihetünk be a zenét kedvelők otthonaiba. **A CD megrendelhető:** Bányai Fritz – 0735-500517, Bogya József – 0741-231380, (bogyajoe@yahoo.com). (M. Cs.)

Örváltás Erdőszentgyörgyön

Az Úr látogatásának ideje volt Erdőszentgyörgyön Pünkösöd második napja. A délelőtti alkalommal Király Barna és Morar János testvérek buzdítottak imára, majd Miss Margaret Robinson bizonyágtétele hangzott el. Kedves találkozás volt ez a gyerekekkel a „Casa Dove” árvaházból, akik teljes létszámmal jelen voltak abban a tudatban, hogy a nyár folyamán táborozhatnak a Hargitai Táborban a Mission to Europe jóvoltából.

A délelőtti igehirdetésben Borzási Gyula testvér, a Székelyföldi Misziókerület elnöke, az igazi egység titkát magyarázta az Ef 4,1-16 alapján, kifejtve, hogy a lélek ajándékokat ad az embereknek. Mi ajándékok vagyunk egymás számára, és a Tőtös család is ajándék volt közel hét esztendeig az erdőszentgyörgyi testvérek számára.

A délutáni búcsúalkalmon igei üzenet közvetített Keith Noldt Ausztráliából, a 2Kor 5,11-20 alapján, felsorolva a keresztyén lelkipásztor kiváltságait. A gazdag és változatos programot a sepsiszentgyörgyi énekcsoport tette még felemelőbbé. Ezután a jelen levő lelkipásztorok köszöntötték ígérel a Tőtös házaspárt: Borzási Gyula, Kelemen Sándor, Dóczi György, Sallai Jakab, Simon András, Győrfi Tóbiás és Kiss Zoltán. A nőszövetség nevében Borzási Márta testvérnő köszöntése hangzott el, Kiss Jutka pedig felidézte a rég tartó baráti kapcsolat emlékeit.

Köszöntötték még: id. Máté Zoltán, gyülekezeti vén Muzsnáról, Rácz Dezső, az erdőszentgyörgyi pünkösdi gyülekezet előjárója, Szócs Károly a makfalvi testvérgyülekezetből és Morár János helyi előjáró. Erőteljesen hangzott az Ige, amit Borzási István testvérünk hirdetett, a leköszönő Sámuel példájából kiindulva: „Hogyan kell nyugdíjba menni, megöregedni?” (1Sám 12).

Az ügyvezetői feladatokat Sallai Jakab, a nyárádmagyarósi körzet lelkipásztora vállalta. Imádkozzunk, hogy Urunk áldása kísérje a Tőtös testvérek nyugdíjas éveit a magyarországi Vecsésen, és a „főpásztor” küldjön lelkipásztort az erdőszentgyörgyi gyülekezetbe. (Jakab)

A leköszönő és az ügyvezető lelkipásztor a szolgáltsákkal

A Szentlélek ereje

„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok: és lesztek nekem tanúim.....” (Apcsel 1,8a)

Az üdvtörténelem nagy eseménye volt, hogy az Ige testté lett. Isten elküldte egyszülött Fiát, aki elvégezte a váltság munkáját. Aki hisz Jézus Krisztusban annak örök élete, üdvössége van.

Istennek valamennyi ígérete Jézus Krisztusban lett igenné és ámenné. Az Atya ígését a Szentlélek kitöltését a Fiú megerősítette. Azt mondta tanítványainak, hogy maradjanak Jeruzsálemben, mígnem felruháztatnak mennyei erővel. Közvetlen mennybemenele előtt ismételt szót erről. Vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok. Jézus tanítványai várták a Szent kitöltését. És jött a Lélek. Beteljesedett az ígért. Vettek erőt és tanúi lettek Jézusnak.

A Szentlélek ereje nélkül nem lehetünk keresztyének. Jézust követni, hozzá hasonlóan élni csak a Szentlélek ereje által lehetséges. Ez az isteni erő kell ma is, hogy tanúskodhassunk Jézusról.

Ez az erő a hit, a szeretet, az igazság az imádság és az egység ereje.

A HIT EREJE

A Szentlélek segít megtagadni a hitetlenséget és a világi kívánságokat. Meggyőz a bűnről és segít legyőzni a világot. Az a győzelem mely legyőzi a világot a mi hitünk. A bűn ereje nagy, de a Szentlélek ereje nagyobb. Lelkünk ellensége a Sátán hatalmas erővel támad ellenünk, de a Szentlélek erejével ellene állhatunk. Nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk. (Zsid 10:39). Vegyük komolyan a buzdítást: Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek. (1Kor16:13)

A SZERETET EREJE

A megigazult embernek remény-

Grafika: Simon András

sége van a megpróbáltatások, kísértések között is, és ez a reménység nem szégyenít meg, mert az Istennek szeretete töltetett a mi szivünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk. Ez az isteni szeretet tesz képessé tūrni, megbocsátani az ellenségnek is. Ez a szeretet változtatja meg a bűnös ember életét. Így változott meg Zákus élete, Saulus élete és az én életem is. Szüleim életében és kis gyülekezetünk tagjainak az életében látható és érezhető volt ez az isteni szeretet. A Lélek ereje szeretetben nyilvánult meg. Ennek a szeretetnek a vonzereje tartott ott a gyülekezetben. Életemben a legnagyobb öröm az volt, és ma is az, hogy nevemet beírta Jézus az élet könyvébe. Ezt követően mindig örömmel töltött el ha valakit Jézushoz vezethettem (szerethettem) a Lélek erejével.

AZ IGASZÁG EREJE

A Szentlelket Jézus az igazság Lelkének nevezi. Igazság által leszel erős, olvassuk a Bibliában. A hamisság, a hazugság, amit a Sátán kínál gyengít és tönkretesz, az igazság pedig felmagasztalja a nemzetet. Személyes, gyülekezeti, társadalmi és gazdasági vonatkozásban is nagyon fontos az igazság. Napjainkban a gazdasági válság, mely az egész világot érinti a hazugságnak, hamisságnak a következménye. Meghátrálások, visszaesések közösségek, gyülekezetek megerőtlenedése mind azért történik, mert hiányzik az igazság

Lelke. Bűnbánat, őszinteség, az igazság elfogadása, az igazság Lelkének a befogadása megújít, felépít, megerősít.

AZ IMÁDSÁG EREJE

„Ti pedig szerettem, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.”

(Júdás 1:20) A Szentlélek által való imádságban nagy erő van. Az első gyülekezetben mikor a hívők imádkoztak, megmozdult a hely. Illés imádkozott és Isten esőt adott. Szenved-e valaki közöttek? Imádkozzék! Hasznos az igaz ember buzgó könyörgése. A Lélek segítségére van a mi erőtlenségünknek az imádkozásban. Ezt én is megtapasztaltam már sokszor. Éppen most is imádkozom azért, hogy e sorok olvasóit és engemet is töltsön be a Lélek, és nyilvánuljon az isteni erő. Gyógyuljanak a betegek, térjenek meg a bűnösök, épüljenek, erősödjenek meg a szentek.

AZ EGYSÉG EREJE

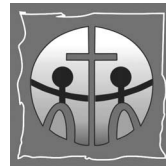
„A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy vala.” (Apcsel 4:32)

„Egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg.” (1Kor12:13)

Ezek az igék Krisztus gyülekezetéről szólnak, és arról az egységről amit a Szentlélek valósít meg. A Szentlélek ereje az egység ereje, az anyaszentegyház ereje és ezen a pokol kapui sem vesznek diadalmat. Azok az emberek, akikben Isten Lelke van, akik vették az erőt, a hit, szeretet, igazság és imádság és egység erejével élnek, boldogok, hasznosak, győztesek és örökségül nyernek mindent. (Jel.21:7)

ID. VERESS ERNŐ

Konferencia és évzáró

Kedves Testvéreim,

Szeretettel köszöntöm az ifjúsági beszámoló olvasóit. Örömmel és hálaadással tekinthetünk vissza egy igen áldásos eseményre az ifjúsági szövetség keretén belül.

Fiatalok Zilahon az ifjúsági konferencián

Május 7-9 között megrendezésre került Zilahon az országos ifjúság konferencia. Isten kegyelméből több mint 800 fiattal vehettünk részt ezen az alkalmon. A konferencia témája „Hálóban vagy?” volt, ami igencsak aktuális és óriási jelentőséggel bíró témának bizonyul a mai fiatalok számára. Isten kegyelméből és az előadók tolmácsolásával világosan megvizsgálhattuk az internet ránk gyakorolt előnyeit és hátrányait egyaránt. Merényi Zoltán, békési lelkipásztor, a péntek és a szombat délelőtti szolgálatában számos gyakorlati útmutatást és segítséget adott nekünk, annak érdekében, hogy képesek legyünk az internet nyújtotta óriási lehetőséget először is Istennek tetsző módon használni. Mindemellett számunkra hasznos, közösségeinken belül építő és felbecsülhetetlen eszközként szolgál számunkra ebben a rohanó világban. A mi feladatunk és először is óriási felelősségünk az, hogy keresztyén fiatalokhoz méltóan tudjuk használni.

A szombati nap folyamán fórumbeszélgetésre és délutáni különböző és sokszínű szabadidős tevékenységre is sor került.

Szombat este a Kvint nagyon áldásos és felszabadult légkörű koncertjét követte Simon József lelkipásztor evangelizáló igeszolgálat a „Jézus hálójában” címmel. A legbiztonságosabb és egyetlen életmentő háló, amibe bekerülhetünk, az Jézus Krisztus hálója - hangzott el ez is a gazdag és igen mély mondanivalóval átítatott prédikáció alatt.

Vasárnap délelőtt az éneklés, biznyságtévések és jelenetek mellett Szabó László és Budai Lajos lelkipásztorok útravalóján gondolkodhattunk el. A két igei üzenet a szentség és a szolgálat témáját mutatta be nagyon világosan és érthető módon. Isten egy Szent Isten és megváltott gyermekeitől is ugyanazt várja el, legfőbb célunk kell legyen ezen a földön az Ő szentségével betelni és egyre inkább, napról-napra formálódni az Ő képére. Nagy a mérce, sokszor talán elérhetetlennek tűnő, de mégsem lehetetlen. Isten kegyelme és Szentlelkének ereje által, Ő segít úgy élni ebben a jelenvaló világban, hogy az Ő szentségének parányi tükröződése láthatóvá válhasson életünkben. A szolgálatra való felhívásban ismét megerősödhetünk abban a tudatban, hogy Isten gyermekeként legfőbb célunk Őt és a körülöttünk levőket teljes szívvel,

odaadással szolgálni és minden dicsőséget neki adni életünk minden idejében.

Ismét élvezhattuk a kedves zilahi gyülekezet és igazán összefort közösség szeretetét és lelkesedését a konferencia ideje alatt, amiért itt is köszönetünket szeretnénk kifejezni.

Nagyon hálásak vagyunk Istennek és valóban Neki szeretnénk adni minden dicsőséget és tiszteletet mindazért, amit tapasztalhattunk és amivel gyarapodhattunk lelki téren ezen a hétvégén. Adja az Ur, hogy kegyelméből képesek legyünk mindezt megélni a mindennapjainkban az Ő dicsőségére.

DEÁK ZSOLT

* A **Nagyvárad Emánuel Egyetem** május 30-án tartotta ünnepélyes tanévzáró istentiszteletét. Teológiánk öt diákja is ott volt a végzősök között. Az istentiszteleten az egyetem rektora Dr. Paul Negruţ adott át igei üzenetet (Ez.22:30), majd vendég igehirdetőként Dr. Michael Lewis szolgált az (Ézs.6:1-9) alapján. Isten áldása kísérelje a végzős testvéreink életét, és imádkozzunk azért, hogy az Úr rendeljen még munkásokat az Ő aratásába!

A tanárok és a végzős diákok: Dr. Borzasi István, Tencuţ Zoltán, Deák Zsolt, Dóczi Tibor, Szabó Szilárd, Simon András és Dr. Giorgiov Adrián.

* Június 6-án a Nagyvárad belvárosi gyülekezetben volt megtartva a **teológiánk évzáró ünnepsége**. Dr. Giorgiov Adrián dékán köszöntötte a vendégeket és a diákokat, miután Bálint Pál oktatási alelnök üzenete következett. A Teológia diákjai énekekkel szolgáltak, Szabó Szilárd a végzősök egyike (Dán.1:5, 17), és Nagy Ferenc elsőéves hallgató biznyságtévéssel. Dr. Kovács József szövetségünk főtákará szolgált igehirdetéssel az Ez.33:1-9 alapján. Üzenetében elmondta, hogy miért felelős az őrálló és azt, hogy felvagyunk ruházva üzenettel, amit kell mondjunk, de nemcsak beszédben, hanem az életünk is erről kell szóljon. Majd az oklevelek kiosztása következett az öt végzős diáknak, miután Bálint Pál imádkozott Isten áldását kérve rájuk. A tanévzáró ünnepély szeretetvendégséggel ért véget. (T. R.)

AKIK HAZAMENTEK

„Áldott az a férfi, a ki az Úrban bíz, és a kinek bizodalma az ÚR” (Jeremiás 17:7)

Áldott emberként ismertük **Fehér Gergely** testvérünket (Kraszna), aki május 4-én, hosszú betegség és sok szenvedés után megvált földi porsátorától. A 68 évből, amit Isten adott neki 42-öt házasságban töltött szerető feleségével, Ilonkával, amit Isten 2 gyermekkel és hat unokával jutalmazott meg. Fiatalon odaszánta magát Istennek, 16 évesen bekerült és oszlopos tagjává vált a gyülekezetnek. Szolgált gyülekezetvezetőként, előjáróként valamint ének- és főúszene-karban is. Szolgálat- és segítőkészség jellemezte, nemcsak a helyi gyülekezetben, hanem bármerre ment, akárhol megfordult, az örömhírt kész volt megosztani másokkal. Habár a súlyos betegség megviselte, a beszéd már nehezebbre esett az elköltözése előtti napokban, mégis áldást tudott kívánni az őt meglátogatóknak.

A gyászistentiszteleten magyarul Borzási István, románul Péter István lelkipásztorok hirdettek igéte Malakiás 3:13-21 és Lukács 13: 5-ből, a helyi énekkar, férfikar, fúvóskar szolgált. Két bizonyágtevést is meghallgathattunk Fehér testvér barátaitól: Vas Gyula debreceni testvértől és Tóth Bálint krasznai testvértől, aki a nekrológot versben írta meg és olvasta fel. A temetőkertben Borzási Pál lelkipásztor a 2Timóteus 4:6-8 verse alapján szólt Isten vigasztaló üzenetét.

Isten töltsé be a hiányt, amit elvesztésével érez családja és a gyülekezet. A nekrológ utolsó szavait idézve: „A viszontlátás reményében tőle elbúcsúzunk/ Semmi kétség ehhez nem fér, újra találkozunk”. (Cseke Csilla)

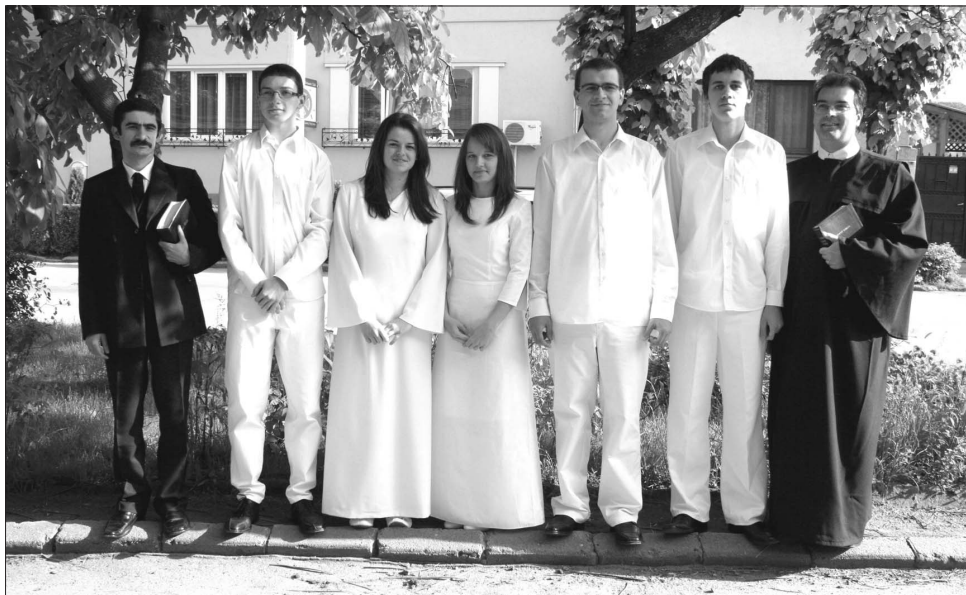
Május 23-án Örvénden kísértük utolsó útjára **Sorbán Maria** testvérnőt, akinek az Úr 89 évet adott. 15 évesen adta át életét Megváltójának akihez hűséges volt élete végéig. 49 évet élt boldog házasságban Sorbán Jánossal, akit 12 évvel ezelőtt hívott haza az Úr. Az itt maradtak közt búcsúzott tőle két gyermeke, három unokája és két dédunokája. A gyászos háznál dr. Simon József nagyváradi lelkipásztor a Zsoltár 73: 23-26 alapján szólt az Igét. A temetőkertben Bányai János a körzet lelkipásztora 1Kor 15: 12-21, 42-44, 53-58 alapján adta át a feltámadás üzenetét. A háznál és a temetőkertben is a körzet testvérisége énekkel szolgált. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. (Orosz Mária)

2010 április 18-án özvegy **Vékás Berta** testvérünket temettük Kiskalambfalván. 90 évet adott neki a Mindenható. Sokat veszítettünk vele, hiszen kedvessége és hite még betegségében is megnyilvánult. A halottas háznál ifj. Veress Ernő lp. hirdette a vigasztalás üzenetét a 'Kegyelem az erőtlenségben', 2Kor 12:9 alapján. Testvérünk egyik gyermeke, Vékás Zoltán szatmárnémeti lelkipásztor szintén bátorító és figyelmeztető üzenetet hirdetett a jelenlévőknek. A sírnál Szűcs Sándor lp. prédikált, de nem maradt el a fúvósegyüttes kitartó zenéje sem. Szakadó esőben búcsúztunk egy rövid időre, hiszen tudjuk, hogy az elválás nem végérvényű. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! (Ifj. Veress Ernő)

BEMERÍTÉS

Isten kegyelméből 2010. május 23-án, pünkösd napján délelőtt Szatmárnémetibe bemerítési ünnepélyünk volt. A zsúfolásig megtelt imaházban 5 fehérruhás tett bizonysgot élő hitéről, Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor hirdetett Igét az 1 Kor 12:12-27 alapján, kiemelve hogy Krisztus testében mindenkire szükség van, fiatalokra és idősekre egyaránt. Az énekkar lélekfelemelő énekekkel dicsőítette Istent. A bemerítést Szűcs Sándor helyi lelkipásztor végezte. A képen balról jobbra: Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor, Bertics Benjámin, Szabó Szilvia, Seletye Renáta, Ivánitzki Dávid, Kasza Dániel és Szűcs Sándor helyi lelkipásztor. Az Úr adjon lelki növekedést az új tagoknak!

SZÜCS SÁNDOR LP.

Időben vagy? - BESZÁMOLÓ A 2010-ES HARGITAI NŐI CSENDESNAPOKRÓL

Közösségi alkalom a kápolnában...

... és csoportkép a kápolna előtt a résztvevőkkel

Izzalommal indultam útnak 2010. május 28-án a Hargita Keresztyén Központba; először vehettem részt a Női Csendesnapokon. Többször hallottam már beszámolót a korábbi alkalmakról, és kíváncsian vártam, hogy milyen is valóságban az, amiről a testvérnők olyan lelkesen számolnak be a gyülekezetben.

Mivel a szervezők bevontak a zenei szolgálatba, már péntek délelőtt megérkeztem, és örültem, amikor elsőként érkeztek az aradi testvérnők (én is Aradról származom). De nem csak aradiakkal találkoztam; az ország sok vidékéről, sőt a határon túlról is érkeztek résztvevők. Kezdekor kiderült, hogy a résztvevők többsége visszatérő vendég a Hargitára, de elmondták azt is, hogy minden Csendesnapon nagyobb a új résztvevők száma.

Az idei rendezvény témája az idő volt; a Prédikátor könyvéből idéztük az igeverset: „Mindennek megszabott ideje van” (Préd 3,1), és feltettük a kérdést: Időben vagyunk?

Bálint Pálné Ibolya, a szervező Romániai Magyar Baptista Nőszövetség elnöke köszöntőjében felvezette a témát, és az isteni időbeosztás kiegyensúlyozottságáról beszélt. Az előadásokban hangsúlyt kapott az ima és böjt fontossága; ha kellő időt tölt a modern nő böjtben és imában, akkor közelíti meg leginkább a Jézustól tanult kiegyensúlyozottságot (dr. Halász Irén, Kiss Anikó). Különös érdeklődéssel követtük dr. Berszán Lídia előadásait a gyermekek fejlődésének szakaszairól és a szülői feladatköréről valamint a haldoklók elkíséréséről és a gyászfeldolgozásról. Szilágyi Borbála munkáról és pihenésről szóló összegzését egy fórumbeszélgetésen bővítettük, amit Mike Adina moderált.

A szabadidős tevékenységeket és szemináriumokat Borzási Márta és Kiss Judit szervezték. Sokan örültek Köves Anikónak, aki szabadidejében gyógytornára fogadta a nőket, és tanácsokkal látta el őket.

A vasárnap délelőtti záróistentiszteleten Borzási Pál lelkipásztor válaszolt a kérdésre: időben vagyunk! Minden nő természeti, történelmi és teológiai időben van. Hogy az időnek ilyen vonatkozásait milyen tartalommal töltjük meg, házi feladatként hoztuk magunkkal haza. Szeretném, ha mindent a rendelt időben tennék!

BORZÁSI ANABELL-KINGA

ARANYMENYEGZŐ

Hálaadó szívvel ünnepelték **Antal Ferenc** és felesége **Erzsébet** 2010. június 11-én, házasságkötésük 50. évfordulóját Nagyváradon. A családi összejövetelen Megyesi József ny. lelkipásztor igei üzenettel buzdított hálára a 89. Zsoltár 16. verse alapján. Visszaemlékezve az eltelt évtizedekre, a kegyelemben megtett útra, jó volt a szülőkkel együtt dicsérni Istenünket. (Szűcs Tünde)

P.S.: A Szeretet szerkesztősége is köszönti ez alkalomból volt munkatársát, aki hosszú évtizedeken át vitte a munka terhét. (Szerk.)

Az Úr pedig a Lélek; és a hol az Úrnak Lelke, ott a szabadság (2Kor 3,17)

Amikor azt halljuk, hogy szabadság legtöbbször fizikai értelemben gondolkozunk róla. Egy ország szabadsága, azt jelenti, hogy nincs más hatalom fennhatósága alatt. Egy másik értelmezése közgondolkodás szerint, hogy nincsenek korlátok, kötöttségek. Például az olyan ember, aki szabad, azt tehet, amit akar, azt engedheti meg magának, amit jónak lát.

Aztán a szabadság hordoz egy olyan jelentést is, hogy annyi szabadságom van, amennyit nyugodt lelkiismerettel megengedhetek magamnak. Például van szabadságom arra, hogy ezt vagy azt tegyek. Aztán lehet beszélni időszakos, rövidtávú és hosszú távú szabadságról. Aztán vannak törvények, amelyek fékezik, vagy korlátok között tartják az ember szabadságát. Ilyen például a polgári törvénykönyv, vagy adott esetben Isten törvényei.

Röviden nézzük meg, hogy a szabadság mit jelent a hívő embernek, aztán, hogy ez miben nyilvánul meg, és hogyan lehet élni ebben az Istentől kapott szabadságban.

MIT JELENT A HÍVŐ EMBERNEK A SZABADSÁG?

A hívő ember szabadsága mindig összefügg a szabadulással, mert szabadulás nélkül nem lehet szabadság. Az Úr Jézus a következőket mondta a farizeusoknak: Ha a Fiú megszabadít valóban szabadok lesztek (Jn 8,36). Előtte beszélt arról is, hogy ha megismerik, az igazságot az igazság szabadokká teszi őket. Azt is elmondja Isten Igéje, hogy mindannyian rabságban kezdjük ezt a földi életet. A bűn rabságában, szolgaságában. Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, a ki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek (Jn 8,34).

Tehát a hívő embernek a szabadság jelenti az Isten nélküli életből való szabadulást és ugyanakkor a bűnből való szabadulást is. Ez elkezdődik azzal, hogy megismerjük személyesen az igazságot magát Jézus Krisztust, aki szabaddá tesz. A Biblia ezt nevezi megtérésnek, újjászületésnek. Ez azt je-

lenti, hogy a hívő ember életében elkezdődik egy új élet, a Krisztus élete bennünk Isten Lelke által. A Korinthusi levélben azt mondja Pál apostol, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma. Maga Jézus azt mondja a tanítványainak, hogy Én tibennetek és ti Énbennem. (Jn15f). Csakis így lehet valóság bennünk a krisztusi élet. Ez az új élet és szabadság akkor is megmarad, ha például fizikailag korlátoznának vagy éppenséggel börtönbe is kerülénk. Pál apostol élete ezt szépen kifejezte.

MIBEN NYILVÁNUL MEG A HÍVŐ EMBER SZABADSÁGA?

Először is ez a szabadság nem jelent visszaélést Isten jóságával, kegyelmével. Nem azt jelenti, hogy a hívő ember élete akármilyen lehet, és bármilyen cselekedetek beleférnek az életébe. Pál apostol azt mondja, hogy „mindent szabad nekem, de nem minden használ, mindent szabad nekem, de semminek ne váljak a rabjává” (1Kor 6,12). Tehát a hívő ember szabadsága nem a visszaélésben, és a felelőtlen életvitelben nyilvánul meg.

Másodszor ez a szabadság, új élet, megnyilvánul a Lélek gyümölcsének a termésében, megélésében. A Roma 8-ban azt mondja Pál apostol, hogy „akik et Isten Lelke vezérel azok Isten fiai.” Ez azt jelenti, hogy Isten Lelke vezérel, munkálkodik bennünk és ezért van a hívő ember életében tiszta szeretet, öröm, békesség, jóság, hűség... Tehát megéli a Lélek gyümölcsét mások irányában is oly módon, hogy ezt mások is észreveszik. A Lélek gyümölcse ellen nincs törvény (Gal 5,23). Tehát ez a szabadság a Lélek gyümölcsének a megélése nincs korlátozva. Nincs olyan határ, hogy eddig mehatsz el például a hűség terén és onnan tovább nem. Vagy, hogy szerethetsz önzetlenül, de csak a nap bizonyos időszakában, vagy a hétnek bizonyos napjain. Ezeket lehet élni nap mint nap.

Harmadszor ez megnyilvánul a Krisztusról való bizonyágtételben,

amely a Lélek gyümölcséhez kötődik, mert Isten Lelke nélkül képtelenek lennénk rá. Ha nincs valakinek igazi öröme, békessége, és szeretete az elvesztet emberek iránt akkor, hogyan tudna bármit is tenni megmentésük érdekében? Isten Lelke szabadít fel, képesít a bizonyágtételre. Mert nélküle csak magunkról lennénk képesek bizonyágot tenni és nem Krisztusról és a magunk dicsőségét keresnénk az Isten dicsősége helyett.

HOGYAN LEHET ÉLNI EBBEN AZ ISTENTŐL KAPOTT SZABADSÁGBAN?

Eddig láthattuk, hogy a hívő embernek az Istentől kapott szabadság az istentelen életből való szabadulást jelenti. És ez a szabadság megnyilvánul a visszaélés helyét a Lélek gyümölcsének, és a bizonyágtételnek a megélésében. Most nézzük meg röviden azt, hogy hogyan lehet élni ebben a szabadságban, új életben?

Először, hogy élni tudjunk ebben a szabadságban elengedhetetlen annak valósága, hogy Krisztus szabaddá tett és új életem van. Aki ezt kikerülve próbálja megélni képzetűtől válik, és becsapja első sorban önmagát.

Másodszor, tehát ha Krisztus él bennem és én Krisztusban, ez azt jelenti, hogy szoros közösség, kapcsolat van köztünk. Ebből kifolyólag megértem Isten akaratát és akarok is engedni neki. Aszáf a következőket mondja: De én mindenkor veled vagyok, te fogod az én jobb kezemet. Tanácsoddal igazgatsz engem... (Zsolt 73,23-24)

Harmadszor úgy lehet élni ebben a szabadságban, ha teljesen a Lélek által bennem lakozó Krisztustól függök. Neki adok teljes szabadságot életem felett! „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem...” Gal. 2,20

KELEMEN SZABOLCS DÉNES

I. Baptista fúvóstalálkozó Krasznán

Karvezetők sorakoznak

MIÉRT MOST?

Itt a nyár, és vele a szabadban való zenélés nagyszerű lehetősége. Gyönyörű időt kapott az I. Baptista fúvóstalálkozó is tavaly. Az eseményről tudósítottunk a Szeretetben, de csak nagyon röviden. Kevéske helyünk volt épp akkor, viszont megígértük, hogy az eseményre még visszatérünk. A közlés szándéka aztán egyik hónapról tolodott a másikra. A hagyományos beszámolók mellett ugyanis a jubileumi év sok szép, de többlet eseménye is mind helyet követelt.

Milyen céllal tesszük most közzé, ha kissé megkésve is, eme bővebb összefoglalót?

1) Legyen írásos nyoma (is) a 12 zenekar bemutatkozásának (12-13. és a záróoldalon – szerk. megj.). Talán ez a legfontosabb, hiszen a tizenkét kis krónika rögzíti a jelent, és emlékezik a múltra.

2) Az eseményt értékelték, különböző nézőpontból, a meghívott jeles szónokok, érdemes figyelni rájuk. Úgyszintén eligazítást adtak a helyes zenélésre vonatkozóan, az igei üzenetek tolmácsolói.

3) Végül, de nem utolsó sorban, örülni újból eme szép kezdetnek. Fáradozásukért, a találkozó elindítói és szervezői felé tolmácsolni sokak köszönetét. A sajtó útján is bátorítani a folytatásra.

HOGY VOLT?

Kraszna központjában gyülekeztek szombat reggel 10 órakor. A közös zenélés után a 12 zenekar a közeli futballpályára vonult, és a nézőtérrel szemben egy óriási félkör mentén foglalt helyet. A találkozó programját Dimény Miklós presbi-

ter (Kraszna) vezette. A hivatalosságok köszöntői, áhítat és az igei üzenet meghallgatása után következett az együttesek bemutatkozása. Közösen is játszottak, a 300 tagú nagy zenekart Petkes Lőrinc és Dimény Sándor krasznai karmesterek vezényelték, befejezéskor Bokor Barnabás zenetanár. Az ünnepség végén, délután öt órakor a zenekarok képviselői diplomát és emléklapet vehettek át. Befejezés után a zenészek és a meghívottak a baptista imaháznál szeretetvendégségben részesültek. (Sz.L.)

IMÁDKOZÁS AZ ODASZÁNÁSÉRT

– A fúvóstalálkozó kezdő áhítatát Bándi Sándor lp. vezette –

„Az Istennek irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róm 12:1-2).

ZENÉLNI ÉS IMÁDKOZNI

Az elmúlt vasárnap, a zilahi rendezvényen, elhangzott rólunk egy negatív megjegyzés, írásban is fennmaradtak Cserepka János szavai: „Tudnak zenélni, de imádkozni nem”. Egész héten marcangolt ez a kifejezés és azt mondtam, hogy „Nem igaz! Nem így van!” Bár nagyon igaz, még ma is, de nem maradhat így. (Istennek áldott emberei azok, akik megmerik mondani hibáinkat, ne gyű-

löljétek őket. Sokszor figyelem a rendezvényeinket, akad-e a szónokok között valaki, aki ne csak ünnepélyesen dicsérje azt, amit elértünk, hanem rámutasson a negatívumokra is. Az jót akar, megbecsüljétek az olyan embert.)

KEDVES ZENÉSZEK!

Szeretném megköszönni a kedves jelenléteteket, és köszönetet mondani azoknak, akik elgondolták ezt a rendezvényt. Ideje volt már, hogy ez megkezdődjön, az Úr áldja meg a folytatását is.

Kedves zenészek, akik szolgáltatók már az igehirdetésem előtt, köszönöm, hogy sokszor felhangoltátok az igére a szívemet. Isten áldjon meg titeket! Ne hagyjatok félbe ezzel a munkával, mert ez szép dolog. A próféták a múltban így vették az Isten üzenetét, hogy amíg ők imádkoztak, énekesek vagy zenészek szolgáltak, és az Isten adta látást, a kijelentést.

AZ ODASZÁNÁSRÓL

„...szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul...”

Oda kell szánunk magunkat Istennek. Ez az én feladatom és a tiétek is. Az odaszánásban nem helyettesíthet minket senki és semmi a világon. Az ember, aki az Isten igéjét olvassa, és szereti azt, az egyre jobban kívánja, érzi, látja, hogy oda kell szánnia magát. Azért, mert az Isten nem tartotta túlzásnak, hogy a legdrágábbat, az ő Fiát ideszánja, hogy az Úr Jézus Krisztus legyen áldozattá a mi bűneinkért. Áldott legyen Istenünk neve ezért örökre, Ámen. (Ámen – válaszolják zenészek és hallgatók).

Tudod, hogy áldozatba került az a

hangszer, ami a kezében van. A helyes használatához elengedhetetlen az odaszánásod. A hangszereitek többségének már korábban is volt gazdája, sok esetben elődeitek is ugyancsak ezeket fújták. S ha már a Bálám számára megszólalt, a te hangszered vajon mit mondana neked? Egy-egy zenedarab után, amit csak úgy félvállról fújtál, vagy amikor „érzi” a felületes kezelést, mintha csak azt mondaná, hogy „Add át másnak!”

VINNI A TERHET

Tudjátok, hogy ennél több magyar baptista zenekarunk van. Olyanok is, akik küzdenek a fennmaradásukért. Imádkozzunk érettük is. Mert az odaszánt életű emberek viszik tovább a zenekar terhét, de a közösség, a gyülekezet terhét is – az Isten országának ügyét – akik teljes szívből és őszintén szolgálnak.

Kívánom, hogy ezen az ünnepségen, és azt követően is, minden zenekari tag szánja oda magát az Úrnak, és úgy szolgáljon Isten dicsőségére. Segítsen erre bennünket az Úr, Ámen.

(A fúvóstalálkozón elhangzott igei üzenet szerkesztett változata. A buzdítás alatt a 12 zenekar egy-egy képviselője felsorakozott Bándi testvérrel egy vonalban és imádkozás következett.)

ELŐVETTÉK A HANGSZEREKET ÉS DICSŐÍTETTÉK ISTENT

– Igei üzenet: Budai Lajos lp. –

„Oda is álltak a léviták Dávid hangszereivel, a papok pedig a trombitákkal.” (2Krón 29:26, a felolvasás folytatódott a 30. versig.)

Örülök, hogy létrejött ez a szép találkozó. És nem valamilyen utasításra. Testvéreink ismerték fel, hogy ez szükséges és meg is szervezték. Örülök annak is, hogy ennyi ügyes férfiember, valamint lányok és fiúk együtt lehetnek és dicsőítetik Isten neve.

Fiataként, Baróton, én is játszottam a zenekarban. Szerettem velük más gyülekezetbe is elmenni. S megfigyeltem, amikor evangélicizációra hívogattak, többnyire asszonyok és gyerekek jöttek. De amikor megjelent a zenekar és elkezdett játszani, akkor a faluból a

férfiak is eljöttek. Valahogy a férfi lélekhez közel áll a fúvószena. És öröm az, hogy Isten ígéjének jó előkészítőt tesz egy fúvószenekar.

BEKAPCSOL ISTEN JELENLÉTÉBE

Hogyan kell az Istent tisztelni? Ezt nem az embernek kellett kitalálnia. Isten mondta el, hogy miként tiszteljék őt: az égőáldozat bemutatásakor „elkezdték az Úrnak szóló éneklést és trombitálást”. Tehát az első istentiszteleteken is már meg volt a helye a zenélésnek. A zene által az érzelmeiket hangolták fel az Isten dicséretére.

A zenekarnak az volt a szerepe az istentiszteleten, hogy az alázatot és az igazi istenimádatot munkálja a résztvevőkben. Nem csupán egy hangulatot kellett teremteniük, hanem hogy az embereket kikapcsolják a hétköznapiaságból és bekapcsolják az Isten jelenlétébe. Ha ez tudatosul a mai zenészben, akkor másképpen veszi a kezébe a hangszert, és másképpen áll hozzá a zeneórákhoz és a szolgálathoz.

Testvéreim, legyen ez előttetek, Isten többek között rátok bízta, hogy feltörjétek a szívek keménységét, és segítsetek az embereknek Isten jelenlétébe kerülni.

TISZTA ÉLETTEL

Az istentisztelet ugyanakkor az akaratra is hatott. Az igéből magyarázatot kaptak, ami megszólította az értelmet, mert elhangzott az, hogy oda kell szánniuk magukat az Istennek. Ezékiás megtisztította a templomot és helyreállította az istentiszteletet. Isten ígéje a középpontba került. A papok

megtisztították magukat, utána pedig elővették a hangszereket, és dicsőítették Istent. A nép leborult és megalázkodott Isten előtt. Elhatározás született bennük, hogy tiszta élettel, Isten iránti alázattal és hálával akarnak élni.

Testvéreim, én sokáig úgy zenéltem, hogy nem voltam megtérve. Jó ideig hamis biztonságot jelentett számomra, hogy ott vagyok, megyek a nagyokkal, rendben van minden. De egyszer eljött a nap, amikor Isten az én szívemet is leplezte, hogy nincs minden rendben.

AMIKOR ANGYALOK FÚJJÁK A KÜRTÖT

Egyszer vége lesz az itteni életnek, megjelenik az Úr Jézus Krisztus és angyalok fújják meg a kürtöt. Az emberek összegyűjtetnek, a földnek nemzetségei pedig sírnak. A Biblia azt is mondja, hogy lesznek olyanok, akik örülnek majd, mert elkészültek, és vágyva várták az Ő eljövetelét. Lesznek viszont akiknek fájdalmas lesz az a nap, mert az Istennel nem volt élő kapcsolatuk, csupán egyfajta vallásos élet.

Van-e itt most valaki, aki nagyon szépen játszik, tudja a futamokat, de a szívét még nem adta át Istennek? Kívánom, hogy hozzon döntést Jézus mellett. Adja oda magát öneki testetül-lelkestül, hogy értelmében, érzelmvilágában és teljes akaratában Isten munkálkodhassék. Így szép az élet, így lesz boldog jövődője a mi népünknek és a mi gyülekezeteinknek. Ámen.

(A fúvóstalálkozón elhangzott üzenet szerkesztett változata.)

I. FÚVÓSTALÁLKOZÓ

A 12 zenekar bemutatkozása

A zenekarok bemutatkozása

DEBRECEN ÉS KÖRNYÉKÉNEK ZENEKARAI

Köszöntjük a testvéreket a magyarországi Tiszántúli Missziókerület összevont fúvószenekara nevében. Nagy öröm, hogy itt lehetünk. A helyieknek biztos külön öröm, hiszen régebben gondolni sem mertek volna egy ilyen alkalomra. A Debrecen és környékének zenekarai név hat zenekart takar: Nyíregyháza, Tuzsér, Debrecen, Hajdúszoboszló, Hajdúböszörmény, Berettyóújfalu. Magyarországon is most kezd újra szerveződni a fúvószene, új zenekarok alakulnak, régiek élednek újra. Ennek egyik reményteljes kezdeményezése ez a zenekar

is, amelyik a tiszántúliakat fogja össze, annak északi részét. Nagy szeretettel jöttünk a testvérekhez, kérjük, hogy így hallgassák a szolgálatunkat is. (Jelen volt: 52 zenész. Karmester és bemutatás: **Tóth Donát**)

MARGITTA

14-15 évre néz vissza a margittai fúvószene története. '93. telén a széplaki Baricsán Mihály testvér lelkesen vállalta, hogy jön és tanítja azokat, akik jelentkeznek erre a szolgálatra. Aztán nemegyszer szorultunk a krasznai Dimény Sándor testvér segítségére, jótanácsait szívesen

fogadtuk. Vannak ügyesebb zenekarok és zenészek és vannak egyszerűbbek. A lényeg, hogy legyen olyan lelkületünk mint a Dávidé, aki a palotába lett hivatva, hogy elűzze a gonosz szellemet. Kívánom, hogy jó lelkülettel zenéljünk. **Pápai József**

MAGYARREMETE

18-an jöttünk Remetéről, közülünk ketten várasfenesiek. 1958-ban született nálunk az első

zenekar, amelyik kb. a '60-as évek végéig működött és aztán elenyészett. Később felkelt újból ez a vágy bennünk, hogy fúvószenekar által is szolgáljuk és dicsőítsük mennyei Atyánkat. 1979-ben megszületett a mostani zenekar (a 25 éves évfordulót már megünnepeltük). A 30. évben járunk, de még mindig úgymond éretlenek, hisz zöldben vagyunk (tapsot kapnak), de hisszük, hogy Isten megerősít. A sok számú testvérrel mi is szeretnénk részt venni Isten dicsőítésében a mennyek országában. Zenekarunk mottója a 86. Zsoltár 16. verse. *ifj. Lukács Mihály*

Nagyvárad-belvárosi gyülekezet

1885-ben alakult meg a nagyvárad-i baptista gyülekezet, és 1896-ban megalakult a fúvószenekar.

1990-ig, a közel száz éves időszakban több generáción keresztül működtek zenekarok. A fordulat után Nagy Sándor testvér indította útnak a mi generációnkat. 1994-től Király András testvér folytatta a munkát, majd 2002-ben szerény személyem vette át a zenekar irányítását. Zenekarunk 25 tagot számlál. Az eltelt hét év alatt sikerült két CD-hangfelvételt megjelentetni, továbbá a hangszerállományt kicserélni. Nyitottak lettünk az új stílusú darabokra, amely új lendületet adott a zenekarnak. Elődeink fáradtságos magvetése nagy hálaadásra indít bennünket. Kívánom, hogy akik itt vagyunk értsük meg igazán ennek a szolgálatnak a fontosságát, és amíg lehetőségünk van, dicsőítsük az Urat. **Kerecsi József**

SZILÁGYSZENTKIRÁLY

A mi zenekarunk csak 2000-ben alakult meg, 15 fiatalemberrel, tíz és tizenhat év közöttiek voltak, én

voltam a legidősebb – aki leghamarabb lemaradtam (derűtség). Jelenleg 12 tagja van a zenekarunknak. Akkor kölcsönkért és kapott kürtökkel tanultunk. Most, hála Istennek, saját kürtjeinkkel zenélünk. Hetente kétszer tartunk zenegyakorlást. Vasárnap délelőtt és délután szolgál a zenekarunk. Délelőtt az imaóra és bibliaóra között zenélnék egy-két-három darabot, aztán délután is szoktak zenélni. Bemutatás: **Módi Miklós lp.**

KRASZNA

1947-ben indult a zenekar négy taggal (gyülekezetünk 1905-ben alakult). Ez a létszám rövid időn belül nyolc tagra szaporodott, később többre is. Jelenleg a fúvószenekarunknak 40 tagja van és három generációt ölel fel. Örülünk annak, hogy már fiataljaink zeneismeretet tanulhatnak, zenekarban játszhatnak, és ezáltal is készülhetnek fel az Úrnak való szolgálatra. Zenekarunk szolgál a gyülekezeti alkalmakon, temetéseken, missziós utakon. Hangkazettát és CD-t is adtunk ki két ízben. Jelenleg a zenekarral Dimény Sándor és Petkes Lenci karmesterek foglalkoznak, kezdetben részt vállalt a vezetésben Hajas Miklós tv. is. Az a vágyunk, hogy tiszta szívvel és új élettel dicsőítsük Isten.

Szolgálatunkban maradjunk meg továbbra is hűségesen és végezzük azt teljes örömmel. **Dimény Miklós**

SZILÁGYBAGOS

Gyülekezetünk 25 évvel ezelőtt határozott a fúvószenekar mellett és vásárolta meg a hangszereket. 2010 februárjában lesz pontosan 25 éve annak, hogy legelőször zenéltünk gyülekezeti alkalmon – az evangélikus héten. Két generáció játszik a zenekarban, 16-an vagyunk. A tagoknak kb. fele ezelőtt 25 évvel tanult kedves testvérünkkel, aki az előbb vezette a krasznai zenekart. Egy héttel ezelőtt hangzott el a zilahi sportcsarnokban, hogy „zenélni tudnak, de imádkozni nem”. Mi szeretnénk tudni zenélni, de imádkozni is. Viszont lüktet a szívem, hallva az előbbi zenekarokat. A

mi kis szerény zenekarunk nem versenyképes egy ilyen helyzetben, fogadják mégis szeretettel a szolgálatunkat. **Budai Ferenc**

SZILÁGYNAGYFALU

Zenekarunk 33 éves múltat tekint vissza. 1976-ban 22 taggal alakultunk (Balázs József lp. kezdeményezésére) Balla Áron testvér szilágyperecseni lakos vezetésével, tanításával, aki darabot is kottázott. Azóta sokan mások is besegítettek a fejlődésünkbe, például:

Szabó Márton, Dimény Sándor. Állandó jelleggel szolgálunk – nagy örömmel, szerényen, a magunk módja szerint – vasárnap délutánonként, temetési és menyegzői alkalmakon, más gyülekezetek meghívásának is eleget téve. A kezdő felállásnak már csak egy szűk fele van meg, a generációk cserélődtek. Jelenleg 24 tagot számlál a zenekarunk. Úgy szeretnénk, ahogy a ma délelőtti buzdítás is szólt, hogy ne csupán a színvonalat keresve, hanem szívből és odaszánva tegyük ezt a szolgálatot. Kívánságunk, hogy mindannyian ott legyünk abban a nagy összevont zenekarban, Istent dicsőíteni az örökkévalóságban. **Benedek Tibor**

(a zenekart a találkozón vezette: **Lukács Mihály**)

ZILAH

Zenekarunk a 2. világháború vége fele alakult: '44-45-ben, azokban a nehéz időkben, és mostanig kisebb-nagyobb megszakításokkal működik. Én 1993-ban kezdtem el ezt a munkát, az akkori zenészekből talán már csak négyen vagyunk. Még van egy igazi veteránunk, aki még régóta zenél, és most újból bekerült a zenekarba (taps). A váradi testvérek elmondták azt, amit egy ideje én is szükségesnek látok, hogy a repertoárunkat korszerűsíteniünk kell, az új stílus újabb lendületet adhat a zenekarnak. Itt vagyunk, és ennek legfőbb oka, hogy szeretjük Istent és a fúvószenekari szolgálatot. Az a vágyam és kívánságom,

(folytatás a záróoldalon)

Az 1. baptista fúvóstalálkozó Krasznán

– A találkozó emlékezetes mozzanatai –

A meghívottak köszöntői

Pop Imre, Kraszna polgármesterének köszöntője

„Jó érzés hallani, hogy ilyen sok zenekar együtt játszik. Ennél szebb talán csak az a nagy zenekar lesz majd fent a mennyben, amikor együttesen lehet dicsérni Istent.

A bibliában először Mózes könyve említi a kürtöt. Isten azt mondta Mózesnek, hogy csináltasson két ezüsből vert kürtöt, amellyel gyülekezésre hívhatja össze a népet, vagy riadóztathatja a harcba induláskor.

Józsué idejében, Jerikó város elfoglalásánál is fontos szerepet kaptak a kürtök, hiszen hat napon át járták körül a várost, a 7. nap pedig hétszer. Amikor hetedszer fújták meg a papok a kürtöket (Józs 6:16), leomlott Jerikó kőfala és elfoglalták a várost.

Salamon király idejében, a templom felszentelésekor kürtökkel dicsérték Istent (2Krón 5:13-14). Az Újszövetségben Máté evangéliumában olvashatunk arról a csodálatos eseményről, amit mi várunk, az Úr Jézus második visszajöveteléről: „És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjti az ő választottait” (Mt 24:31). A Jelenések könyve elénk tárja a megváltott sereg képét a mennyben. Milyen csodálatos lesz az, amikor rengeteg fúvóssal együtt dicsérjük majd Istent.

A zilahi 400 éves jubileumi találkozón különösen megragadt az a gondolat, mely szerint az egyházak fontos szerepe az, hogy missziómunkát végezzenek. Úgy vélem, az ének, vagy a zene is lehet egy misszió, akárcsak a prédikáció vagy az ima. Szeretném azt, ha minél több ilyen prédikáció, minél több ilyen zene hallatszana a világban, kiváltképpen községünkben.

Kívánom, hogy Isten áldja meg ezt a fúvóstalálkozót. Ő adjon erőt és egészséget mindnyájuknak, hogy ezt a csodálatos munkát tovább tudják vinni!”

Seres Dénes, RMDSZ képviselő

A Szilágy megyei RMDSZ és a magam köszöntését hozom. Egy hét alatt két nagy szabású eseményen vehettem részt: Zilahon, a 400 éves évforduló alkalmával rendezett összejövetelen, és ma itt Krasznán, a fúvózenekarok első találkozásán. Örömmre szolgált, hogy Zilahon hallhattuk az énekkarok elbűvölő hangját, most pedig a fúvósokat.

És történik mindez akkor, amikor a világ erkölcsi válságban van. Nemrég értesültem a magyarországi baptisták tiltakozó nyilatkozatáról, az egynemű egyének egybekelése ellen. A tolerancia a keresztyén ember egyik értéke, csak hogy meddig lehetünk toleránsak? Úgy vélem addig, amíg a Szentírás megengedi. Az elmúlt napokban szomorúan hallgattam az államelnökünk megnyilatkozását, miszerint szorgalmazza a kábítószerfogyasztás, valamint a prostitúció szabályozását. Nem érthetünk egyet, hiszen nem egyezik a mi keresztyén értékrendünkkel. Az alternatíva az, amit önök megjelentetnek ma itt: a keresztyéni hitvallás, a Krisztus dicsérete, legyen az imádságban, éneken, fúvózenekari számokban.

Örömmel nézem, hogy milyen sok szép fiatal van itt jelen. Az RMDSZ szorgalmazására megjelent az új tanügyi törvény: lehetőségünk van állami támogatással felekezeti iskolát működtetni. Élünk a lehetőséggel, neveljük az ifjúságot keresztyén értékrendben.

A kedves Dimény testvér azt mondta: „Jó ma itt együtt érezni!” – valóban az. Kívánom, legyen hagyománya ennek a találkozásnak. Köszönöm szépen, hogy itt lehettem, az Úr áldja meg magukat.

Szép Gyula, az RMDSZ kulturális alelnöke, a kolozsvári Magyar Opera igazgatója

Kedves fúvós barátaim, kollegáim! Engedjétek meg, hogy így nevezzelek, hisz én magam is zenész vagyok.

Azt hiszem, nem nektek kell most elmondanom Kodály Zoltán azon igazmondásait, amit hosszú élete folyamán fogalmazott meg, hogy „a zene mindenkié”. Vagy azt sem, hogy milyen nagy dolog, milyen öröm, milyen fennséges a közös éneklés, a közös zenélés.

A zenészek jól tudják, hogy a zenekarban szinte minden hangszer más-más szólamot játszik, a dallamok sorai ellenkező irányokba hajlanak, sokszor ellentéteket játszanak. Viszont, ha ezek a szólamok, ezek az ellentétek tiszták, és nem hamisak, akkor gyönyörű összhang, harmónia keveredik ki.

Sajnos nagyon hiányzik a harmónia a világból, Romániából, de valljuk be, a mi erdélyi magyar közösségünkben is.

Jól tudom, hisz én is öt évesen kezdtem a zene tanulását, hogy milyen erőfeszítés van a mögött, amikor egy hangszer, vagy egy egész zenekar megszólal. Az önök munkássága, eme zenei teljesítmény példaadó lehet mások számára. Ez az út, amit önök választottak, a békét, a megértést, és a civilizált jövőt jelenti a mi társadalmunk számára is.

Nagy öröm volt számomra, hogy itt lehettem. Köszönöm a meghívást a szervezőknek. Kívánom, hogy a magyar baptista fúvózenekarok találkozója még sokszor létre jöjjön. Ígérem, ha tehetem, mindig itt leszek. További sok sikert!

Bokor Barnabás karnagy

Hálásak kell lennünk a Jóistennek, hogy ez a találkozó létrejött. Köszönjük a krasznai testvéreknek, a gyülekezet vezetőségének és a zenei vezetésnek az áldozatvállalást.

A kórustalálkozók több mint 15 éve már, hogy meghonosodtak Nagyváradon. Többször vendégünk volt a krasznai énekkar, a szilágy-szentkirályi férfikar, és még sokan mások. Ahogy Kerezsi József kolle-

gám mondotta Nagyváradról, valóban 2006. környékén fogalmazódott meg bennünk, hogy a fúvósenekarokat is össze kellene hívni. Dimény Sándor karmester testvérrel is sokat beszélgettünk erről. Sajnos bel- és külföldi elfoglaltságaim miatt a szervezésben kevesebb részt vállalhattam, de bátorítottam őket, hozzá kell fogni és végezni ezt a szolgálatot.

B. testvért szeretném megnyugtatni, hogy nem kell versenyképesnek lennie egy zenekarnak. Ez nem verseny, hanem találkozó, együttlét. Találkozni szeretünk, együtt lenni pedig jó – dicsőíteni Istent zenével-énekekkel. Hadd idézzem a Zsoltáros egy mondását a 150. Zsoltárból: „Dicsérjétek őt kürtzenéssel” (3. vers első mondata).

A zenélés, a tanulás, a gyakorlás mind áldozatot kíván. Adja a Jóatya, hogy úgy éljünk, és úgy szolgáljunk, ahogy az Úr Jézus János evangéliuma 12. részében a görögöknek mondotta: „aki nékem szolgál, engem kövessen, és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya”. Ez egyenlő az örök élettel. Énekeinkkel, zenénkkel másokat is segítünk az üdvösség útjára.

Nagy kegyelem a Jóisten részéről, hogy élünk és itt vagyunk. Lehetővé tette azt, hogy az ő dicsőségére zenélhetünk, lehetett játszani és zenét hallgatni: egyik szebb volt, mint a másik. Kívánom, hogy ennek a találkozóknak legyen még folytatása.

INTERJÚ DIMÉNY SÁNDOR KRASZNAI KARMESTERREL

– Honnan jött a fúvóstalálkozó gondolata?

– Dimény Sándor: Már rég volt egy ilyen vágy bennem, hogy találkozzunk a zenekarokkal. A gondolatot megerősítették a németországi élményeim, 1990-91-ben Dortmundban dolgoztam, ahol több ilyen fúvóstalálkozón vehettem részt. Később, idehaza elmondtam a karvezető társaknak, meg Bokor testvérnek, és ők is jónak látták. A nagyvárad karmesterrel, Kerezsi Józseffel többször is beszélgettünk, hogy milyen jó lenne, ha a két gyülekezet felvállalná az indulást. Aztán a helybeli testvérek azt javasolták, hogy vállaljuk mi fel, krasznaiak, és majd egy következő alkalommal a nagyváradiaik. Viszont már most is hozzájárultak a szervezéshez, a logót és a kitűzőket ők készítették.

– Mennyi időt vett igénybe a szervezés?

– Körülbelül fél évet. Időbe került, amíg elkészült a közös repertoár, a zenekarok meghívása, a kották szétosztása (ezeket számítógépen Szekeres Béla készítette Zilahon). Majdnem minden zenekarnál voltam a próbán is. Sok időt szántak a tanulásra, és nagy örömmel várták a szeptember 26-át.

– Szabad-e azt kérdezni, hogy milyen volt a zenekarok játékának a színvonala?

– Nem tűztünk ki ilyen célt. Vannak színvonalas együttesek, akik megfelelő repertoárt választottak és szépen zenélnek. Ez biztos pozitívan fog hatni. Egymás szolgálatát hallgatva szó nélkül is szorgalmazza azokat, akik esetleg nem tudtak úgy felkészülni. Én azt mondtam: mindenki az első helyet kapta meg. Akár régi darabokat játszottak (amikor önállóan zenéltek), akár újabbakat, vagy a régieket új feldolgozásban, de mindnyájan szép szolgálatot végeztek. Megérte. Reméljük, lesz folytatása is. Az ilyenfajta zenének, figyelem ezt régóta, van egy összetartó ereje: készített bennünket, fiatalot és időst a szolgálatra, a Jóisten nevének a dicsőségére és magasztalására. (Sz.L.)

Dimény Sándor

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

hogy ez az esemény szolgáljon arra, hogy egymást bátorítsuk és lelkesítsük a szolgálatra. **Bartha Tibor**

SÁMSON

A szilágysámsoni zenekar 57 éves múltra tekint vissza. Elődeink a Jóisten kegyelméből 1952-ben kezdték meg a hangszerek vásárlását, beszerzését úgy, ahogy azt az akkori időben lehetett. Négyen oroszlánrészt vállaltak ebben a tevékenységben, közülük hármat a Jóisten hazaszólított már, és hiszem, hogy a mennyországban, a nagy zenekarban ott vannak: Borbély Gyula, Szabó András, és Borbély Andris. A négy közül egy él: id. Gyulai Gyula (tapsot kapott), Isten áldja meg! Hálát adunk Istennek, hogy az 57 év során megszakítás nélkül működött a zenekar. Bár voltak megpróbáltatások a kommunista rendszerben. Sokszor részt vettünk úgymond kirándu-

lásokon (Bándi testvérral együtt), missziók voltak azok, és amikor hazaérkeztünk, a rendőrség már várt bennünket. Zenekarunk létszáma 23, többnyire fiatalok fűjnek (a legfiatalabb 13 éves, a legidősebb 70). Nincs zászlónk, de kívánnám, hogy legyen mindegyik zenekarnak zászlaja és a szívünkbe vésve ez a jelszó: Fűjjad a kürtöt a Sion hegyén, a mi Istenünk dicsőségére! **iff. Gyulai Gyula**

KÉMER

Zenekarunk 1938-ban született, tavaly ünnepeltük a 70 éves jubileumot. Úgy tudjuk, hogy 17 hangszerrel indult, most itt az Úr kegyelméből 20-an vagyunk. A kezdetkor Hucs János tanította a zenészeket. Őt Szabó Márton testvér követte, aki már az Úrnál van. Harmadik tanítónk Szilágyi József testvér, neki kellene tartania ezt a bemutatót, de ő átadta ezt a fiataloknak (megtapsolják). Én is tőle tanulhattam, és nagyon sokat köszönhetek neki. Még hadd áruljam el, hogy a mi régi zenekarunk volt az, amiről elhangzott: zenélni tudtak, de imádkozni nem. Van olyan időszak, amikor le kell

tennünk a hangszert, imádkozni és rendezni kell az életünket Istennel. Most a „Jézus kéri arcod mosolyát” kezdetű éneket játszunk. Hadd adjuk oda életünket és mosolyogjunk az Úr Jézusra, aki megváltott minket. **iff. Szabó István**

SZILÁGYPERECSEN

Zenekarunk 1947-ben alakult 17 taggal Hucs János testvér vezetésével. Voltak, akiknek nagyon nagy erőfeszítésbe került a hangszer megvásárlása (ilyen célból a javaikból is kellett adniuk). Később, 1985-ben újból nyolc hangszert sikerült vásárolnunk. 1986-ban Hajas Miklós testvérünk Krasznáról egy ifjúsági zenekart alakított, ez párhuzamosan működött a nagy zenekarral körülbelül tíz évig. Nagy öröm volt számunkra szolgálni az Úrnak együtt a fiatalokkal. 2007-ben érkezett hozzánk Borzási István testvér, és december 23-án tartottuk meg a 60 éves jubileumot, ekkor már 29 taggal rendelkezett a zenekar. Az elmúlt években kétszer voltunk Magyarországon, az idén egy háromnapos turnén Ukrajnában, ahol együtt szolgáltunk a férfikarral. Jelenleg 33 tagja van a zenekarunknak. Kívánom, hogy ezen a találkozón, és minden alkalommal, amikor zenélünk, ne a magunk és egymás szórakoztatását keressük, hanem legyen valóban szolgálat a Jóisten neve dicsőségére. **Kulcsár Sándor**

